

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115205174
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7115205174.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudcom JUDr. Róbertom Zsigom v právnej veci žalobcu: EX CREDIT, a.s., Šustekova 49, 851 04 Bratislava, IČO: 36 572 586, zastúp. spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Ing. JUDr. Bohumil Husťák, súdny exekútor, Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 17 072 735, zast. spoločnosťou Advokátska kancelária Hopferova, s.r.o., Bajzova 2, 040 01 Košice v konaní o zaplatenie 2 352,96 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania za právne zastúpenie vo výške 582,47 EUR, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2.3.2015 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2 352,96 EUR titulom náhrady škody. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

Žalobca uviedol, že podal podľa ust. § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. dňa 30.7.2013 viacero návrhov na zmenu súdneho exekútora, ktorými navrhol, aby exekučný súd rozhodol o ukončení výkonu špecifikovanej exekúcie žalovaným a poveril ďalším výkonom novo označeného exekútora. Vecne a miestne príslušný exekučný súd postupoval podľa normatívnej úpravy a rozhodol o zmene uznesením. Voči predmetnému uzneseniu podal žalovaný odvolanie a to napriek tomu, že ako osoba znalá práva musel vedieť, že Exekučný poriadok v ust. § 37 určuje okruh účastníkov exekučného konania. V odseku 1 je okruh účastníkov stanovený nasledovne: „Účastníkmi konania sú oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.“ Z uvedeného vyplýva, že súdny exekútor je uznaným za účastníka konania len vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách. Vo vzťahu k iným rozhodnutiam súdu v exekučnom konaní súdny exekútor nie je účastníkom konania. Ďalej musel vedieť, že podľa ust. § 201 Občianskeho súdneho poriadku účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním pokiaľ to zákon nevyklučuje. Právny poriadok tak umožňuje odvolanie podať len oprávnenej osobe, ktorou je účastník konania. Musel tiež vedieť, že odvolanie súdneho exekútora, v časti ktorá smeruje voči rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora sa netýka trov exekúcie. V tejto časti súdny exekútor nie je účastníkom konania. Exekučný súd v zmysle záväzných procesných postupov vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu. V reakcii na výzvu súdu žalobca spotreboval právne služby nutné k predloženiu obrannej právnej argumentácie. Predmetné právne služby by nemuseli byť využité, ak by žalovaný rešpektoval vyššie citovanú právnu úpravu a odvolanie, ktoré nemá nádej na úspech, by nepodal. Žalobca bol zo strany súdu vyzvaný na predloženie svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovaného a zaslal súdu svoje stanovisko vo veciach: 1. EX 1850/2009, I. T., 1Er 2048/2009, Okresný súd Banská

Bystrica (odvolanie exekútora zo dňa 6.9.2013), 2. EX 2511/2008, K. J., 2Er 553/2008, Okresný súd Bardejov (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 3. EX 797/2009, J.P. O. - P., 4Er 17/2009, Okresný súd Bardejov (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 4. EX 430/2011, C. J., 4Er 400/2011, Okresný súd Bardejov (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 5. EX 2056/2010, L. Č., 17Er 561/2010, Okresný súd Humenné (odvolanie exekútora zo dňa 28.11.2013), 6. EX 2444/2008, R. L., 15Er 2493/2008, Okresný súd Prievidza (odvolanie exekútora zo dňa 24.2.2014), 7. EX 401/2006, K. N., 12Er 128/2006, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 8. EX 2824/2006, T.Í. G., 12Er 582/2006, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 9. EX 1922/2009, C. N., 12Er 921/2009, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 10. EX 1316/2010, Y. Y., 12Er 523/2010, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 11. EX 2061/2010, X. V. - X. J., 12Er 1046/2010, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 12. EX 1884/2008, L. T., 6Er 476/2008, Okresný súd Senica (odvolanie exekútora zo dňa 13.1.2014), 13. EX 11/2010, T. V., 6Er 59/2010, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 7.11.2013), 14. EX 144/2011, O. D., 6Er 205/2011, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 16.1.2014), 15. EX 396/2011, C. T., 6Er 452/2011, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 8.1.2014), 16. EX 419/2011, O. E., 6Er 458/2011, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 7.11.2013), 17. EX 572/2006, C. P., 11Er 1243/2006, Okresný súd Zvolen (odvolanie exekútora zo dňa 23.8.2013), 18. EX 2049/2010, R. S., 22Er 1288/2010, Okresný súd Zvolen (odvolanie exekútora zo dňa 7.10.2013), 19. EX 131/2012, I. J., 27Er 123/2012, Okresný súd Zvolen (odvolanie exekútora zo dňa 2.4.2014), 20. EX 2862/2006, I. P., 15Er 2046/2006, Okresný súd Žiar nad Hronom (odvolanie exekútora zo dňa 9.12.2013), 21. EX 1995/2010, C. P., 6Er 1143/2010, Okresný súd Žiar nad Hronom (odvolanie exekútora zo dňa 9.12.2013), 22. EX 180/2009, C. Š., 24Er 540/2009, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 23. EX 864/2009, L.Í. J., 24Er 2412/2009, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 24. EX 1858/2009, V. G., 24Er 4813/2009, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 25. EX 393/2010, C. J. - J., 24Er 1323/2010, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2013), 26. EX 714/2010, G. Y., 24Er 2206/2010, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 27. EX 1125/2010, S. X., 24Er 3011/2010, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 28. EX 1367/2010, S. I., 24Er 3392/2010, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 29. EX 1882/2010, J. T., 24Er 4974/2010, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 30. EX 299/2011, O. Č., 24Er 1129/2011, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 8.4.2014), 31. EX 781/2011, D. N., 24Er 3416/2011, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 32. EX 1163/2007, T. T., 8Er 404/2007, Okresný súd Humenné (odvolanie exekútora zo dňa 13.11.2013), 33. EX 2811/2006, R. K., 26Er 5088/2006, Okresný súd Košice I (odvolanie exekútora zo dňa 16.9.2013), 34. EX 1148/2006, P. P., 16Er 444/2006, Okresný súd Levice (odvolanie exekútora zo dňa 17.1.2014), 35. EX 3/2010, E. J., 7Er 36/2010, Okresný súd Michalovce (odvolanie exekútora zo dňa 5.2.2014), 36. EX 1109/2009, K. G., 9Er 634/2009, Okresný súd Nitra (odvolanie exekútora zo dňa 28.4.2014), 37. EX 416/2010, N. Q.Á., 4Er 330/2010, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 8.1.2014), 38. EX 1881/2006, C. N., 12Er 398/2006, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 15.5.2014), 39. EX 2912/2006, X. Š., 12Er 587/2006, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 40. EX 294/2009, O. Š., 12Er 149/2009, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 41. EX 654/2011, C. V., 12Er 416/2011, Okresný súd Rožňava (odvolanie exekútora zo dňa 15.5.2014), 42. EX 1613/2005, C. T., 16Er 592/2005, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 12.12.2013), 43. EX 1909/2006, D. G., 21Er 1112/2006, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 4.12.2013), 44. EX 2235/2006, G. J., 16Er 1419/2006, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 12.12.2013), 45. EX 2914/2006, I. D., 21Er 1894/2006, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 4.12.2013), 46. EX 1376/2009, G. N., 11Er 842/2009, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 12.12.2013), 47. EX 1216/2011, I. N., Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 31.1.2014), 48. EX 3107/2007, J. C., 8Er 909/2007, Okresný súd Vranov nad Topľou (odvolanie exekútora zo dňa 16.3.2014), 49. EX 1573/2010, W. Č., 27Er 991/2010, Okresný súd Zvolen (odvolanie exekútora zo dňa 10.4.2014), 50. EX 1267/2011, C. G. - C., 5Er 1599/2011, Okresný súd Žilina (odvolanie exekútora zo dňa 9.4.2014), 51. EX 677/2012, S. T.A., 4Er 593/2012, Okresný súd Bardejov (odvolanie exekútora zo dňa 3.2.2014), 52. EX 1313/2008, S. - D., D.O.M., 4Er 617/2008, Notársky úrad JUDr. Jozefa Gimerského (odvolanie exekútora zo dňa 30.1.2014), 53. EX 1857/2009, R. G., 37Er 3444/2009, Okresný súd Košice I (odvolanie exekútora zo dňa 16.9.2013), 54. EX 700/2011, R. N., 20Er 2734/2011, Okresný súd Košice I (odvolanie exekútora zo dňa 26.6.2014), 55. EX 1345/2007, W. W. G., 39Er 1904/2007, Okresný súd Košice II (odvolanie exekútora zo dňa 4.9.2013), 56. EX 319/2011, I. C., 39Er 594/2011, Okresný súd Košice II (odvolanie exekútora zo dňa 3.9.2013), 57. EX 2885/2006, L. T., 9Er 2775/2006, Okresný súd Prievidza (odvolanie exekútora zo dňa 28.11.2013), 58. EX 1771/2010, S. P., 9Er 2775/2010, Okresný súd

Prievidza (odvolanie exekútora zo dňa 28.11.2013), 59. EX 1658/2010, K. J., 11Er 691/2010, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 12.12.2013), 60. EX 37/2012, C. C., 11Er 156/2012, Okresný súd Trebišov (odvolanie exekútora zo dňa 12.12.2013). Žalobca uviedol, že mu vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného materiálna škoda, ktorá bola za obdobie od 1.5.2014 do 31.7.2014 vyčíslená vo výške 2 352,96 EUR s DPH a to z titulu náhrady nákladov vynaložených na právne služby - prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie vyjadrenia na výzvu súdu k podanému odvolaniu. Poukázal na ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a uplatnil si nárok na náhradu základnej sadzby z najnižšej tarifnej odmeny, teda 16,60 EUR za jeden úkon právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia) a 16,60 EUR za druhý úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) oba delené na polovicu a dvakrát paušálnu náhradu vo výške 8,04 EUR, celkovo vo výške 32,68 EUR v jednej exekučnej veci bez DPH. Za obdobie od 1.5.2014 do 31.7.2014 bolo potrebné zo strany žalobcu realizovať vyjadrenie k 60-tim odvolaniam podaným zo strany žalovaného. Zo strany právneho zástupcu žalobcu, ktorý vykonával právne služby v exekučných konaniach vo vzťahu k odvolaniam žalovaného, boli žalobcovi vystavené faktúry na tieto právne služby, a to na sumu 2 352,96 EUR s DPH. Žalobca za poskytnuté právne služby odmenu advokátovi zaplatil. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu vyššie uvedenej škody listom zo dňa 3.7.2014 k faktúre č. 140375, listom zo dňa 15.7.2014 k faktúre č. 140424 a listom zo dňa 13.8.2014 k faktúre č. 140516 s tým, že náhradu škody žiadal v lehote 7 dní odo dňa doručenia uhradiť na bankový účet. Žalovaný doposiaľ škodu nenahradil. Poukázal na ust. § 2 ods. 1, § 33 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. a § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. zák. č. 514/2003 Z.z.. Mal za to, že súdny exekútor pri podávaní odvolaní proti rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora nevykonával nútený výkon exekučného titulu, ale vykonával inú činnosť podľa zák. č. 233/1995 Z.z.. Ak v súvislosti s touto činnosťou vznikla žalobcovi škoda, nejde o škodu, za ktorú by bol zodpovedný štát v zmysle ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z., ale ide o priamu zodpovednosť za škodu súdneho exekútora. Vychádzajúc z tejto právnej konštrukcie, žalobca touto žalobou žaluje priamo súdneho exekútora. Poukázal tiež na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej je zodpovednosť súdneho exekútora za škodu podľa § 33 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, preto zodpovednosť exekútora vzniká bez ohľadu na zavinenie, teda bez ohľadu na to, či k vzniku škody došlo jeho úmyselným alebo nebanlivostným konaním. V spojení s ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpokladmi tejto zodpovednosti sú vznik škody, protiprávne konanie alebo opomenutie exekútora alebo jeho zamestnanca súvisiace s činnosťou podľa Exekučného poriadku (najmä postup v rozpore s týmto právnym predpisom) a príčinná súvislosť medzi týmto konaním alebo opomenutím a vznikom škody. Žalobca si uplatňuje škodu ako skutočnú škodu, ktorá mu vznikla v podobe zníženia jeho majetku v dôsledku vzniku povinnosti zaplatiť odmenu advokátovi, ktorá je vyčíslená a preukázaná vyššie uvedenými faktúrami. Protiprávnosť konania žalovaného podľa žalobcu spočíva v tom, že žalovaný nie je zo zákona osobou oprávnenou na podanie odvolania voči rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora a napriek tomu žalovaný takéto odvolanie podal. Protiprávnosť spočíva aj v tom, že voči rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora nie je odvolanie prípustné a žalovaný napriek tomu takéto odvolanie podal. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou je daná tým, že žalobcovi by nebola vznikla povinnosť zaplatiť odmenu advokátovi za poskytnuté právne služby vo vzťahu k neoprávnené podaným odvolaniam, ak by ich žalovaný nebol na súde podal. Priamosť príčinnej súvislosti vyplýva aj z ust. § 209a ods. 1 O.s.p., podľa ktorého „doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili“. Súd prvého stupňa nemá možnosť vyhodnotiť, či existujú dôvody na odmietnutie odvolania a opomenúť postup doručenia odvolania ostatným účastníkom konania. Prvostupňový súd je preto vždy povinný zaslať akékoľvek odvolanie ostatným účastníkom a vyzvať ich na vyjadrenie sa k tomuto odvolaniu.

Žalovaný v podaní zo dňa 11.6.2015 k žalobe uviedol, že neuznáva nárok žalobcu. Mal za to, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady vzniku škody, ktoré ustanovuje § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je úkon. Za úkon sa považuje prejav vôle fyzickej osoby a tento úkon musí byť protiprávny. Ide o také konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Na to, aby sa úkon mohol kvalifikovať ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti, ktorá je uložená fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Mal za to, že v tomto prípade nedošlo na jeho strane k porušeniu právnej povinnosti. V žiadnom právnom predpise nie je uvedený zákaz podať také podanie, aké podal on v predmetnej veci. Tvrdil, že pri príčinnej súvislosti je nevyhnutné aplikovať zásady bezprostrednosti a priamosti. Vzťah medzi príčinou a následkom nesmie byť sprostredkovaný, ale musí byť bezprostredný. Keď podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu o zmene súdneho exekútora, tento jeho úkon automaticky nespôsobil žiadne náklady na strane žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a že žaloba je podaná bezdôvodne, a preto navrhol žalobu zamietnuť a žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

Na pojednávaní dňa 29.9.2015 právny zástupca žalovaného uviedol, že nárok žalobcu považuje za neopodstatnený. Aby bolo možné priznať nárok na náhradu škody musia byť splnené 3 podmienky a to protiprávne konanie, príčinná súvislosť a vznik škody, pričom tu nebol splnený ani jeden z týchto atribútov. Žalobca nepreukázal akého protiprávneho konania sa mal žalovaný dopustiť ako súdny exekútor. Pokiaľ malo byť jeho protiprávnym konaním podanie odvolania súdny exekútor sa správal poučením o odvolaní. V časti náhrady trov konania je súdny exekútor účastníkom exekučného konania. Pokiaľ sa jedná o náhradu trov právneho zastúpenia tieto mal žalobca možnosť uplatniť si v samotnom vyjadrení. Mal možnosť žiadať, aby odvolací súd v tejto veci rozhodol. Samotné rozhodnutia odvolacích súdov však vo svojom odôvodnení majú formuláciu, že nárok na náhradu trov konania účastníkom nevznikol alebo, že si náhradu trov konania neuplatnili. Samotnú žiadosť o náhradu trov konania neobsahovali ani vyjadrenia žalobcu. Neexistuje tu príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Poukázal aj na skutočnosť, že samotné vyjadrenia žalobcu sú všetky absolútne totožné čo sa textu týka. Jedná sa teda o formulár, v ktorom boli vymenené len označenia účastníkov konania. Je právom každého účastníka mať právneho zástupcu, avšak toto rozhodnutie žalobcu a jeho dohodu s právnym zástupcom o úhrade trov právneho zastúpenia nie je možné pričítať na ťarchu žalovaného. Poukázal aj na skutočnosť, že v niektorých svojich odvolaniach bol žalovaný úspešný. Ak údajná škoda mala vzniknúť priamou činnosťou súdneho exekútora, na túto sa vzťahuje zák. č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého sa oprávnená osoba musí najskôr obrátiť na príslušný orgán, ktorým je v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR, zo žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. Tento postup, ktorý žalobca nespĺnil je obligátnou záležitosťou, aby sa svojho nároku mohol následne domáhať na súde. K zaviazaniu povinnosti hradiť trovy uviedol, že v zmysle Exekučného poriadku ak súd rozhoduje o zmene exekútora trovy predchádzajúceho súdneho exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Pokiaľ súd rozhoduje o zastavení exekúcie rozhoduje aj o trovách súdneho exekútora. Tu súdny exekútor účastníkom konania je, takisto ako je aj účastníkom odvolacieho konania. Žalobca si teda mohol nárokovať náhradu trov exekúcie voči súdnemu

exekútorovi. Vzhľadom na skutočnosť že súdy majú povinnosť každé podanie posudzovať podľa obsahu nie je možné považovať podanie exekútora na súd za protiprávne konanie a tým odpadá a nie je splnená prvá a základná náležitosť pre vznik škody žalobcovi. Mal za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a navrhol žalobu zamietnuť.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 29.9.2015 uviedol, že čo sa týka protiprávneho konania podávať návrhy alebo odvolania je základným právom súdneho exekútora a súd má skúmať podanie podľa jeho obsahu. Osoba súdneho exekútora je osoba, ktorá je práva znalá. Súdny exekútor mohol svoje podanie označiť inak resp. podľa názoru žalobcu ho nemal označiť ako odvolanie voči uzneseniu, ktorým súd zmenil konajúceho súdneho exekútora. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom ako konaním exekútora podľa názoru žalobcu vzhľadom na tvrdenie, že žalobca si mal svoje trovy konania uplatniť v rámci svojho podania ako svoje procesné právo uviedol, že žalobca nechcel prenášať náklady v rámci daného konania, ktoré vznikli na základe konania súdneho exekútora na povinného. Tieto trovy by nevznikli zapríčinením povinného v rámci exekučného konania, ale tieto trovy vznikli priamou činnosťou súdneho exekútora, nakoľko žalobca sa priamo vyjadroval k podaniu súdneho exekútora a nie k podaniam povinného. Takisto si žalobca nemohol uplatniť tieto trovy, nakoľko súdny exekútor nebol v časti vo výroku o zmene exekútora účastníkom konania. Ako to bolo uvedené vo viacerých rozhodnutiach odvolacích súdov, súdny exekútor nie je účastníkom konania a podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., preto odvolací súd odmietol jeho odvolanie. Mal za to, že žalobca dôkazné bremeno uniesol a doložil súdu všetky potrebné dôkazy.

Na pojednávaní dňa 16.2.2016 právny zástupca žalovaného uviedol, že v spise Okresného súdu Košice II sp. zn. 39Er/1904/2007 Krajský súd v Košiciach odmietol odvolanie exekútora, ale zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov odvolacieho konania nemá právo na náhradu odvolacieho konania s tým, že z odôvodnenia vyplýva, že o náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pretože ďalším účastníkom v súvislosti s odvolaním pôvodného súdneho exekútora žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Poukázal aj na § 221

O.s.p.. Predložil súdu prehľad spisov, ktoré sú predmetom konania v tabuľkovej forme, a z ktorého vyplýva spôsob vybavenia jednotlivých vecí. Uviedol, že v 19 veciach ešte nebolo rozhodnuté o odvolaní súdneho exekútora, ale napriek tomu si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody aj v týchto prípadoch. V jednom prípade bolo posúdené podanie exekútora ako návrh na rozhodnutie o trovách čo uviedol krajský súd. V piatich prípadoch bolo na podklade odvolania súdneho exekútora rozhodnutie v celom rozsahu zrušené a rozhodol vo veci sudca. V troch spisoch krajský súd konštatoval, že žiadne trovy účastníkom nevznikli v súvislosti s odvolaním exekútora. V dvoch prípadoch prvostupňový súd posúdil podanie exekútora ako návrh na rozhodnutie o trovách a o týchto trovách aj rozhodol. V siedmich prípadoch na základe odvolania vrátil krajský súd vec späť okresnému súdu na rozhodnutie o trovách konania. V jednom prípade krajský súd priamo v odvolacom konaní rozhodol o trovách súdneho exekútora. V jednom prípade krajský súd na odvolanie žiadosť oprávneného na zmenu exekútora zamietol. V troch prípadoch krajský súd konštatoval, že nikto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si ich nikto neuplatnil. V jednom prípade oprávnený podal vyjadrenie k odvolaniu súdneho exekútora, ktoré ani nebolo, a podal ho po troch mesiacoch po právoplatnosti uznesenia o zmene exekútora. Poukázal na vyjadrenie žalobcu vo veci 8Er/909/2007. Táto vec sa vedie pred Okresným súdom Vranov nad Topľou.

V danom prípade bolo vyjadrenie žalobcu podané 3 mesiace po právoplatnosti uznesenia o zmene exekútora. V spise 27Er/123/2012 vedenom na Okresnom súde Zvolen žalobca podal opäť svoje typové vyjadrenie, kde vymenil len účastníkov konania, pričom v danom prípade návrh na zmenu exekútora bol podaný v exekučnom konaní, ktoré bolo ukončené vymožením ešte pred zmenou súdneho exekútora (nie je možné zmeniť exekútora v konaní ukončenom v exekučnom konaní). Napriek tomu žalobca vo svojom vyjadrení sa touto otázkou vôbec nezaoberal. Podal typové vyjadrenie pričom je zrejme, že odvolanie súdneho exekútora si ani neprečítal. Nie je teda zrejme pri takejto rozhodovacej praxi súdov, akým spôsobom mal súdny exekútor ako osoba znalá práva podľa vyjadrenia žalobcu predvídať výsledok odvolacích konaní a akého protiprávneho konania sa mal dopustiť. Poukázal na to, že súdny exekútor v niektorých konaniach bol úspešný a bol úspešný aj v odvolaní o zmene súdneho exekútora v konaní na Okresnom súde Galanta vo veci sp. zn. 17Er/835/2006.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 16.2.2016 poukázal na to, že bolo podaných 60 odvolaní pričom v 19 prípadoch ešte nebolo rozhodnuté, teda ostáva 41 vecí. Z tých 41 právny zástupca žalovaného spomenul len 15 alebo 16 vecí. V ostatných veciach teda v prevažnej väčšine krajský súd odmietol odvolanie súdneho exekútora s tým, že súdny exekútor nebol oprávnený podávať odvolania a tým vznikla škoda.

Na pojednávaní dňa 10.5.2016 právny zástupca žalobcu uviedol, že v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. sa zrušilo vždy rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka a odvolacie súdy konštatovali, že odvolanie bolo neprípustné. Poukázal na odôvodnenie v rozhodnutiach uvedených v spisoch pod sp. zn. 9Er 2775/2006, 12CoE 371/2014, pričom v 99% prípadoch boli rozhodnutia odôvodnené rovnako. Mal za to, že súdny exekútor pri podávaní odvolaní nevykonával nútený výkon exekučného titulu, ale inú činnosť podľa Exekučného poriadku. Ak v súvislosti s touto činnosťou vznikla žalobcovi škoda, nejde o škodu, za ktorú by bol zodpovedný štát v zmysle ust. zák. č. 514/2003 Z.z., ale ide o priamu zodpovednosť súdneho exekútora.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Výzvou na úhradu materiálnej škody zo dňa 15.7.2014 bolo súdu preukázané, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie materiálnej škody vo výške 745,10 EUR s DPH. Uviedol, že žalobca podal podľa ust. § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. dňa 30.7.2013 viacero návrhov na zmenu súdneho exekútora, ktorými navrhol, aby exekučný súd rozhodol o ukončení výkonu špecifikovanej exekúcie žalovaným a poveril ďalším výkonom novo označeného exekútora. Vecne a miestne príslušný exekučný súd postupoval podľa normatívnej úpravy a rozhodol o zmene uznesením. Voči predmetnému uzneseniu podal žalovaný odvolanie a to napriek tomu, že ako osoba znalá práva musel vedieť, že Exekučný poriadok v ust. § 37 určuje okruh účastníkov exekučného konania. V odseku 1 je okruh účastníkov stanovený nasledovne: „Účastníkmi konania sú oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.“ Z uvedeného

vyplýva, že súdny exekútor je uznaným za účastníka konania len vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách. Vo vzťahu k iným rozhodnutiam súdu v exekučnom konaní súdny exekútor nie je účastníkom konania. Ďalej musel vedieť, že podľa ust. § 201 Občianskeho súdneho poriadku účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa

odvolaním pokiaľ to zákon nevyklučuje. Právny poriadok tak umožňuje odvolanie podať len oprávnenej osobe, ktorou je účastník konania. Musel tiež vedieť, že odvolanie súdneho exekútora, v časti ktorá smeruje voči rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora sa netýka trov exekúcie. V tejto časti súdny exekútor nie je účastníkom konania. Exekučný súd v zmysle záväzných procesných postupov vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu. V reakcii na výzvu súdu žalobca spotreboval právne služby nutné k predloženiu obrannej právnej argumentácie. Predmetné právne služby by nemuseli byť využité, ak by žalovaný rešpektoval vyššie citovanú právnu úpravu a odvolanie, ktoré nemá nádej na úspech, by nepodal. Žalobcovi za obdobie od 1.6.2014 do 30.6.2014 vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného materiálna škoda, ktorú vyčíslil sumou 745,10 EUR s DPH a to z titulu náhrady nákladov vynaložených na právne služby - prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie vyjadrenia na výzvu súdu k podaným odvolaniam. Poukázal na ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a uplatnil si nárok na náhradu základnej sadzby z najnižšej tarifnej odmeny, teda 16,60 EUR za jeden úkon právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia) a 16,60 EUR za druhý úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) oba delené na polovicu a dvakrát paušálnu náhradu vo výške 8,04 EUR, celkovo vo výške 32,68 EUR v jednej exekučnej veci bez DPH. Uviedol, že za obdobie od 1.6.2014 do 30.6.2014 bolo potrebné zo strany poškodeného realizovať vyjadrenie k devätnástim podaným odvolaniam žalovaného. Právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 745,10 EUR, ktorá predstavuje náhradu škody spôsobenej poškodenému (žalobcovi) za obdobie od 1.6.2014 do 30.6.2014 do siedmich dní od doručenia tejto výzvy.

K výzve bol predložený prehľad exekučných konaní, ktorých sa výzva týka.

Na preukázanie doručenia výzvy žalovanému dňa 21.8.2014, predložil súdu kópiu doručienky.

Výzvou na úhradu materiálnej škody zo dňa 13.8.2014 bolo súdu preukázané, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie materiálnej škody vo výške 392,16 EUR s DPH. Uviedol, že žalobca podal podľa ust. § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. dňa 30.7.2013 viaceré návrhov na zmenu súdneho exekútora, ktorými navrhol, aby exekučný súd rozhodol o ukončení výkonu špecifikovanej exekúcie žalovaným a poveril ďalším výkonom novo označeného exekútora. Vecne a miestne príslušný exekučný súd postupoval podľa normatívnej úpravy a rozhodol o zmene uznesením. Voči predmetnému uzneseniu podal žalovaný odvolanie a to napriek tomu, že ako osoba zná práva musel vedieť, že Exekučný poriadok v ust. § 37 určuje okruh účastníkov exekučného konania. V odseku 1 je okruh účastníkov stanovený nasledovne: „Účastníkmi konania sú oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.“ Z uvedeného vyplýva, že súdny exekútor je uznaným za účastníka konania len vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách. Vo vzťahu k iným rozhodnutiam súdu v exekučnom konaní súdny exekútor nie je účastníkom konania. Ďalej musel vedieť, že podľa ust. § 201 Občianskeho súdneho poriadku účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa

odvolaním pokiaľ to zákon nevyklučuje. Právny poriadok tak umožňuje odvolanie podať len oprávnenej osobe, ktorou je účastník konania. Musel tiež vedieť, že odvolanie súdneho exekútora, v časti ktorá smeruje voči rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora sa netýka trov exekúcie. V tejto časti súdny exekútor nie je účastníkom konania. Exekučný súd v zmysle záväzných procesných postupov vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu. V reakcii na výzvu súdu žalobca spotreboval právne služby nutné k predloženiu obrannej

právnej argumentácie. Predmetné právne služby by nemuseli byť využité, ak by žalovaný rešpektoval vyššie citovanú právnu úpravu a odvolanie, ktoré nemá nádej na úspech, by nepodal. Žalobcovi za obdobie od 1.7.2014 do 31.7.2014 vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného materiálna škoda, ktorú vyčíslil sumou 392,16 EUR s DPH a to z titulu náhrady nákladov vynaložených na právne služby - prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie vyjadrenia na výzvu súdu k podaným odvolaniam. Poukázal na ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a uplatnil si nárok na náhradu základnej sadzby z najnižšej tarifnej odmeny, teda 16,60 EUR za jeden úkon právnej služby (príprava a prevzatie

zastúpenia) a 16,60 EUR za druhý úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) oba delené na polovicu a dvakrát paušálnu náhradu vo výške 8,04 EUR, celkovo vo výške 32,68 EUR v jednej exekučnej veci bez DPH. Uviedol, že za obdobie od 1.7.2014 do 31.7.2014 bolo potrebné zo strany poškodeného realizovať vyjadrenie k desiatim podaným odvolaniam žalovaného. Právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 392,16 EUR, ktorá predstavuje náhradu škody spôsobenej poškodenému (žalobcovi) za obdobie od 1.7.2014 do 31.7.2014 do siedmich dní od doručenia tejto výzvy.

K výzve bol predložený prehľad exekučných konaní, ktorých sa výzva týka.

Na preukázanie doručenia výzvy žalovanému dňa 22.8.2014, predložil súdu kópiu doručanky.

Výzvou na úhradu materiálnej škody zo dňa 3.7.2014 bolo súdu preukázané, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na zaplatenie materiálnej škody vo výške 1 215,70 EUR s DPH. Uviedol, že žalobca podal podľa ust. § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. dňa 30.7.2013 viacero návrhov na zmenu súdneho exekútora, ktorými navrhol, aby exekučný súd rozhodol o ukončení výkonu špecifikovanej exekúcie žalovaným a poveril ďalším výkonom novo označeného exekútora. Vecne a miestne príslušný exekučný súd postupoval podľa normatívnej úpravy a rozhodol o zmene uznesením. Voči predmetnému uzneseniu podal žalovaný odvolanie a to napriek tomu, že ako osoba znalá práva musel vedieť, že Exekučný poriadok v ust. § 37 určuje okruh účastníkov exekučného konania. V odseku 1 je okruh účastníkov stanovený nasledovne: „Účastníkmi konania sú oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.“ Z uvedeného vyplýva, že súdny exekútor je uznaným za účastníka konania len vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách. Vo vzťahu k iným rozhodnutiam súdu v exekučnom konaní súdny exekútor nie je účastníkom konania. Ďalej musel vedieť, že podľa ust. § 201 Občianskeho súdneho poriadku účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa

odvolaním pokiaľ to zákon nevyklučuje. Právny poriadok tak umožňuje odvolanie podať len oprávnenej osobe, ktorou je účastník konania. Musel tiež vedieť, že odvolanie súdneho exekútora, v časti ktorá smeruje voči rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora sa netýka trov exekúcie. V tejto časti súdny exekútor nie je účastníkom konania. Exekučný súd v zmysle záväzných procesných postupov vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podanému odvolaniu. V reakcii na výzvu súdu žalobca spotreboval právne služby nutné k predloženiu obrannej právnej argumentácie. Predmetné právne služby by nemuseli byť využité, ak by žalovaný rešpektoval vyššie citovanú právnu úpravu a odvolanie, ktoré nemá nádej na úspech, by nepodal. Žalobcovi za obdobie od 1.5.2014 do 31.5.2014 vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného materiálna škoda, ktorú vyčíslil sumou 1 215,70 EUR s DPH a to z titulu náhrady nákladov vynaložených na právne služby - prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie vyjadrenia na výzvu súdu k podaným odvolaniam. Poukázal na ust.

§ 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a uplatnil si nárok na náhradu základnej sadzby z najnižšej tarifnej odmeny, teda 16,60 EUR za jeden úkon právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia) a 16,60 EUR za druhý úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) oba delené na polovicu a dvakrát paušálnu náhradu vo výške 8,04 EUR, celkovo vo výške 32,68 EUR v jednej exekučnej veci bez DPH. Uviedol, že za obdobie od 1.5.2014 do 31.5.2014 bolo potrebné zo strany poškodeného realizovať vyjadrenie k 31 podaným odvolaniam žalovaného. Právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 1 215,70 EUR, ktorá predstavuje náhradu škody spôsobenej poškodenému (žalobcovi) za obdobie od 1.5.2014 do 31.5.2014 do siedmich dní od doručenia tejto výzvy.

K výzve bol predložený prehľad exekučných konaní, ktorých sa výzva týka.

Na preukázanie doručenia výzvy žalovanému dňa 10.7.2014, predložil súdu kópiu doručanky.

Faktúrou č. 140375 zo dňa 2.6.2014, splatnou 2.7.2014 na sumu 1 215,70 EUR bolo súdu preukázané, že právny zástupca žalobcu vyúčtoval žalovanému odmenu za poskytnutie právnych služieb vo veci žalovaného - vyjadrenie k odvolaniam (v 31 veciach).

Faktúrou č. 140424 zo dňa 2.7.2014, splatnou 1.8.2014 na sumu 745,10 EUR bolo súdu preukázané, že právny zástupca žalobcu vyúčtoval žalovanému odmenu za poskytnutie právnych služieb vo veci žalovaného - vyjadrenie k odvolaniam (v 19 veciach).

Faktúrou č. 140516 zo dňa 6.8.2014, splatnou 5.9.2014 na sumu 392,16 EUR bolo súdu preukázané, že právny zástupca žalobcu vyúčtoval žalovanému odmenu za poskytnutie právnych služieb vo veci žalovaného - vyjadrenie k odvolaniam (v 10 veciach).

Potvrdeniami o transakciách mal súd preukázané, že žalobca zaplatil svojmu právnenému zástupcovi dňa 28.10.2014 sumu 392,16 EUR, dňa 21.8.2014 sumu 745,10 EUR a dňa 20.6.2014 sumu 1 215,70 EUR.

Žalobca na preukázanie vzniku trov právneho zastúpenia predložil súdu kópie vyjadrení k odvolaniu súdneho exekútora, ktoré podal jeho právny zástupca vo veciach vedených pod spisovými značkami 1Er 2048/2009 (Okresný súd Banská Bystrica), 2Er 553/2008 (Okresný súd Bardejov), 4Er 17/2009 (Okresný súd Bardejov), 4Er 400/2011 (Okresný súd Bardejov), 17Er 561/2010 (Okresný súd Humenné), 15Er 2493/2008 (Okresný súd Prievidza), 12Er 128/2006 (Okresný súd Rožňava), 12Er 582/2006 (Okresný súd Rožňava), 12Er 921/2009 (Okresný súd Rožňava), 12Er 523/2010 (Okresný súd Rožňava), 12Er 1046/2010 (Okresný súd Rožňava), 6Er 476/2008 (Okresný súd Senica), 6Er 59/2010 (Okresný súd Trebišov), 6Er 205/2011 (Okresný súd Trebišov), 6Er 452/2011 (Okresný súd Trebišov), 6Er 458/2011 (Okresný súd Trebišov), 11Er 1243/2006 (Okresný súd Zvolen), 22Er 1288/2010 (Okresný súd Zvolen), 27Er 123/2012 (Okresný súd Zvolen), 15Er 2046/2006 (Okresný súd Žiar nad Hronom), 6Er 1143/2010 (Okresný súd Žiar nad Hronom), 24Er 540/2009 (Okresný súd Žilina), 24Er 2412/2009 (Okresný súd Žilina), 24Er 4813/2009 (Okresný súd Žilina), 24Er 1323/2010 (Okresný súd Žilina), 24Er 2206/2010 (Okresný súd Žilina), 24Er 3011/2010 (Okresný súd Žilina), 24Er 3392/2010 (Okresný súd Žilina), 24Er 4974/2010 (Okresný súd Žilina), 24Er 1129/2011 (Okresný súd Žilina), 24Er 3416/2011 (Okresný súd Žilina), 24Er 4568/2011 (Okresný súd Žilina), 8Er 404/2007 (Okresný súd Humenné), 26Er 5088/2006 (Okresný súd Košice I), 16Er 444/2006 (Okresný súd Levice),

7Er 36/2010 (Okresný súd Michalovce), 9Er 634/2009 (Okresný súd Nitra), 4Er 330/2010 (Okresný súd Rožňava), 12Er 398/2006 (Okresný súd Rožňava), 12Er 587/2006 (Okresný súd Rožňava), 12Er 149/2009 (Okresný súd Rožňava), 12Er 416/2011 (Okresný súd Rožňava), 16Er 592/2005 (Okresný súd Trebišov), 21Er 1112/2006 (Okresný súd Trebišov), 16Er 1419/2006 (Okresný súd Trebišov), 21Er 1894/2006 (Okresný súd Trebišov), 11Er 842/2009 (Okresný súd Trebišov), EX 1216/2011 (Okresný súd Trebišov - vyjadrenie z 8.7.2014), 8Er 909/2007 (Okresný súd Vranov nad Topľou), 27Er 991/2010 (Okresný súd Zvolen), 4Er 593/2012 (Okresný súd Bardejov), 4Er 617/2008 (Okresný súd Bratislava I), 37Er 3444/2009 (Okresný súd Košice I), 20Er 2734/2011 (Okresný súd Košice I), 39Er 1904/2007 (Okresný súd Košice II), 39Er 594/2011 (Okresný súd Košice II), 9Er 2775/2006 (Okresný súd Prievidza), 9Er 2775/2010 (Okresný súd Prievidza), 11Er 691/2010 (Okresný súd Trebišov), 11Er 156/2012 (Okresný súd Trebišov).

Z predmetných vyjadrení súd zistil, že sú obsahovo totožné.

Podľa tvrdenia právneho zástupcu žalovaného bola v konaní 27Er/991/2010, Ex 1573/2010 námietka žalovaného Krajským súdom v Banskej Bystrici posúdená ako návrh na rozhodnutie o trovách. Na preukázanie uvedeného predložil súdu predmetné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici a Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 27Er 991/2010-35 zo dňa 20.3.2015, ktorým bol návrh súdneho exekútora JUDr. Bohumila Husťáka zo dňa 14.4.2014 na doplnenie uznesenia č.k. 27Er 991/2010-14 zo dňa 20.3.2014 o výrok o náhrade trov exekúcie zamietnutý.

V konaniach vedených pod sp. zn. Ex 2885/2006, 9Er2775/2006 (Okresný súd Prievidza), Ex 294/2009, 12Er/149/2009 (Okresný súd Rožňava), Ex 319/2011, 39Er/594/2011 (Okresný súd Košice II), Ex 1771/2010, 9Er/2775/2010 (Okresný súd Prievidza), Ex 1884/2008, 6Er/476/2008 (Okresný súd Senica) na základe odvolania súdneho exekútora bolo celé rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka okresného súdu zrušené a nanovo rozhodol sudca. Na preukázanie týchto tvrdení predložil súdu rozhodnutia sudcov v predmetných veciach: 1. uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/2775/2006-27 zo dňa 5.2.2015, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách žalovaného, 2. uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 12Er/149/2009-51 zo dňa 5.3.2015, ktorým bolo rozhodnuté aj o trovách žalovaného, 3. uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 39Er/594/2011-39 zo dňa 8.10.2015, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách žalovaného, 4. uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 9Er/2775/2010-27 zo dňa 5.2.2015, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách žalovaného, 5. uznesenie Okresného súdu Senica č.k. 6Er/476/2008 zo dňa 25.6.2014, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách žalovaného.

V konaniach vedených pod sp. zn. Ex 2824/2006, 12Er/582/2006 (Okresný súd Rožňava), Ex 2235/2006, 16Er/1419/2006 (Okresný súd Trebišov), Ex 1345/2007, 39Er/1904/2007 (Okresný súd

Košice II) krajský súd konštatoval, že v súvislosti s odvolaním súdneho exekútora žiadne trovy nevznikli (rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania). Na preukázanie vyššie uvedeného predložil súdu uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 12CoE/371/2014-39 zo dňa 5.12.2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 12CoE/46/2014-30 zo dňa 15.5.2015, uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 39Er/1904/2007-15 zo dňa 9.8.2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 16CoE/7/2014-26 zo dňa 22.1.2014.

V konaniach vedených pod sp. zn. Ex 1830/2009, 1Er/2048/2009 (Okresný súd Banská Bystrica), Ex 2444/2008, 15Er/2493/2008 (Okresný súd Prievidza) prvostupňový súd posúdil odvolanie exekútora ako návrh na rozhodnutie o trovách konania a rozhodol. Na preu-

kázanie uvedených skutočností predložil súdu uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 1Er/2048/2009-61 zo dňa 15.4.2014, uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 1Er/2048/2009-35 zo dňa 21.8.2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoE/64/2014-72 zo dňa 11.6.2014, uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 15Er/2493/2008-25 zo dňa 5.2.2014.

V konaniach vedených pod sp. zn. Ex 797/2009, 4Er/17/2009 (Okresný súd Bardejov), Ex 401/2006, 12Er/128/2006 (Okresný súd Rožňava), Ex 11/2010, 6Er/59/2010 (Okresný súd Trebišov), Ex 1881/2006, 12Er/398/2006 (Okresný súd Rožňava), Ex 2912/2006, 12Er/587/2006 (Okresný súd Rožňava), Ex 654/2011, 12Er/416/2011 (Okresný súd Rožňava), Ex 1313/2008, 4Er/617/2008 (Okresný súd Bratislava I) odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na rozhodnutie o trovách konania. Na preukázanie týchto skutočností predložil súdu uznesenie Okresného súdu Bardejov č.k. 4Er/17/2009-14 zo dňa 12.12.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 20CoE 81/2014-31 zo dňa 30.9.2014, uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 12Er/128/2006-50 zo dňa 31.12.2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 12CoE/445/2014-73 zo dňa 19.2.2015, uznesenie Okresného súdu Trebišov č.k. 6Er/59/2010-15 zo dňa 31.10.2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 14CoE/291/2014-36 zo dňa 28.11.2014, uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 12Er/398/2006-18 zo dňa 22.4.2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 12CoE/446/2014-38 zo dňa 17.2.2015, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 14CoE/176/2015-51 zo dňa 4.6.2015, uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 12Er/416/2011-20 zo dňa 22.4.2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 12CoE/443/2014-38 zo dňa 17.2.2015, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/236/2014-45 zo dňa 29.7.2014, uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 4Er 617/2008-52 zo dňa 28.10.2014.

V konaní vedenom pod sp. zn. Ex 430/2011, 4Er/400/2011 pred Okresným súdom Bardejov krajský súd na podklade odvolania súdneho exekútora rozhodol o trovách. Na preukázanie uvedeného predložil súdu uznesenie Okresného súdu Bardejov č.k. 4Er/400/2011-15 zo dňa 14.1.2014 a uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoE/55/2014-25 zo dňa 27.5.2014.

O odvolaní súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v konaniach vedených pod sp. zn. Ex 2061/2010, 12Er/1046/2010 (Okresný súd Rožňava), ex 180/2009, 24Er/540/2009 (Okresný súd Žilina), Ex 864/2009, 24Er/2412/2009 (Okresný súd Žilina), Ex 1882/2010, 24Er/4974/2010 (Okresný súd Žilina), Ex 1858/2009, 24Er/4813/2009 (Okresný súd Žilina), Ex 393/2010, 24Er/1323/2010 (Okresný súd Žilina), Ex 714/2010, 24Er/2206/2010 (Okresný súd Žilina), Ex 1125/2010, 24Er/3011/2010 (Okresný súd Žilina), Ex 1367/2010, 24Er/3392/2010 (Okresný súd Žilina), Ex 299/2011, 24Er/1129/2011 (Okresný súd Žilina), Ex 781/2011, 24Er/3416/2011 (Okresný súd Žilina), Ex 1148/2006, 16Er/444/2006 (Okresný súd Levice), Ex 1109/2009, 9Er/634/2009 (Okresný súd Nitra), Ex 1909/2006, 21Er/1112/2006 (Okresný súd Trebišov), Ex 2914/2006, 21Er/1894/2006 (Okresný súd Trebišov), Ex 1376/2009, 11Er/842/2009 (Okresný súd Trebišov), Ex 1267/2011, 24Er/4568/2011 (Okresný súd Žilina), Ex 37/2012, 11Er/156/2012 (Okresný súd Trebišov), Ex 1658/2010, 11Er/691/2010 (Okresný súd Trebišov). V konaní vedenom pod sp. zn. Ex 131/2012, 27Er/123/2012 pred Okresným súdom Zvolen, krajský súd na odvolanie súdneho exekútora žiadosť oprávneného o zmenu exekútora zamietol. Táto skutočnosť bola preukázaná súdu uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 27Er/123/2012-23 zo dňa 18.9.2014.

V konaniach vedených pod sp. zn. 6Er/452/2011, Ex 396/2011 (Okresný súd Trebišov), 12Er/532/2010, Ex 1316/2010 (Okresný súd Rožňava), 17Er/561/2010, Ex 2056/2010 (Okresný súd Humenné) krajský súd rozhodol o tom, že nikto nemá nárok na náhradu trov, ak konanie bolo zastavené, v spojení s tým, že si ich nikto neuplatnil. Na preukázanie uvedených skutočností predložil súdu uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 16CoE/248/2015-56 zo dňa 11.11.2015, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k.

12CoE/372/2014-40 zo dňa 11.12.2014, uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoE/87/2014-332 zo dňa 28.10.2014.

Odvolaie nebolo podané vo veci vedenej pred Okresným súdom Vranov nad Topľou č.k. 8Er/909/2007, Ex 3107/2007. Táto skutočnosť bola súdu preukázaná uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8Er/909/2007 zo dňa 14.2.2014.

Z uznesenia Okresného súdu Galanta č.k. 17Er/835/2006-24 zo dňa 26.9.2013 súd zistil, že návrh oprávneného (žalobcu) na zmenu súdneho exekútora bol zamietnutý.

Žalovaný doposiaľ neuhradil pohľadávku žalobcu.

Podľa ust. § 33 zák. č. 233/1995 Z.z. v platnom znení ak osobitný zákon 3j) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Exekútor ručí za škodu, ktorú spôsobili jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona celým svojím majetkom. Zodpovednosť zamestnancov exekútora podľa občianskoprávných alebo pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá.

Podľa ust. § 37 zák. č. 233/1995 Z.z. účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. Ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vypořádaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím. Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla. Ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia. Ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

Podľa ust. § 1 zák. č. 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. § 2 zák. č. 514/2003 Z.z. na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ust. § 3 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1.

škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1) 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2) b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu, e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy, f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní, g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym

úradným postupom, h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom, i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom, j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom, k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom, l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom, m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa ust. § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že v danom prípade sa nejedná o zodpovednosť súdneho exekútora za škodu, ktorá by súvisela s núteným výkonom exekučného

titulu. Účastníci konania mali za to, že nejde o škodu, za ktorú by bol zodpovedný štát v zmysle ust. zák. č. 514/2003 Z.z..

Žalobca tvrdil, že sa jednalo o inú činnosť exekútora podľa Exekučného poriadku a jedná sa o priamu zodpovednosť súdneho exekútora podľa ust. § 33 zák. č. 233/1995 Z.z. v platnom znení a podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

Vychádzajúc zo skutočností (preukázaných vyššie uvedenými rozhodnutiami súdov), že jednotlivé súdy, či už prvostupňové, ale aj odvolacie posúdili odvolania žalovaného na základe obsahu rôznorodo, pričom v niektorých prípadoch boli zrušené rozhodnutia prvostupňových súdov a niektorých prípadoch bolo rozhodnuté aj o trovách konania (a to aj odvolacieho konania) a o trovách exekúcie, súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady vzniku škody, ktoré ustanovuje § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, resp. § 33 zák. č. 233/1995 Z.z.. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon. Ide o také konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Na to, aby sa úkon mohol kvalifikovať ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti, ktorá je uložená fyzickej osobe alebo právnickej osobe. V danom prípade nedošlo na strane žalovaného k porušeniu právnej povinnosti. Žiadny právny predpis nezakazuje a nezakazoval žalovanému podať také podania, aké podal v predmetných veciach. Súd mal za to, že neexistuje tu ani príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Pri príčinnej súvislosti je nevyhnutné aplikovať zásady bezprostrednosti a priamosti. Vzťah medzi príčinou a následkom nesmie byť sprostredkovaný, ale musí byť bezprostredný. Keď žalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu o zmene súdneho exekútora, tento jeho úkon automaticky nespôsobil žiadne náklady na strane žalobcu.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté vo všetkých veciach týkajúcich sa uplatneného nároku s tým, že ak žalobcovi vznikli trovy v súvislosti s uplatnením svojich nárokov, mohol a mal si ich uplatniť v konaniach, v ktorých mu tieto trovy vznikli.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol.

Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 582,47 EUR vrátane DPH.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods.1 O.s.p. a priznal ich v sume 582,47 EUR žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech. Trovy konania tvoria trovy právneho zastúpenia v sume 582,47 EUR, t. j. za 5 úkonov právnej pomoci po 101,25 EUR (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 11.6.2015 a účasť na pojednávaníach v dňoch 29.9.2015, 16.2.2016 a 10.5.2016), za jeden úkon právnej pomoci po 25,31 EUR (za účasť na pojednávaní dňa 1.4.2016, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci)

režijný paušál 3 x 8,39 EUR a 3 x 8,58 EUR podľa ust. § 10, 13a, 15, 17 a 18 vyhl. číslo 655/2004 Z. z..

Prisúdené trovy konania je žalobca povinný zaplatiť podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. právnomu zástupcovi žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona ; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí , návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods.1)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.).